

(המשך מעמוד 47)

בעיה קיימת לא ננקטים צעדים משמעותיים לביעורה.

בעיה

כלל צה"לית

פרשת חיילות הטמים בגשר עוררה סערה רבה, משום שהיא נוגעת לכלל אגף בישראל שיש לה בת חיילית. או בת העומדת להתגייס.

בעיה זו ידועה היטב לשלטונות הצבא ולמפקדת קצינת ח"ן הראשית, אלוף-מש"ן ג' דליה רוז. רו מכהנת בתפקידה יותר משלוש שנים, ונראה כי היא תהיה קצינת ח"ן הראשית שכהונה במשך התקופה

קצינת ח"ן הראשית, אלוף-מש"ן ג' דליה רוז, מושבת בחיל

צריך לטפל בה, זה מפקדת קרפ"ר (קצין רפואה-ראשי) או המיטרה-הצבאית. חוץ מזה, הבנות לא נפגשות עם הסמים בצה"ל, הן יכולות ללמד אותנו על סמים עוד כשהן בגימנסיה, אמרה רו, ועוררה את צחקן של המפקדות האחרות ששמעו אותה.

הנסיגות להניע את רו לפתוח במית"ר קפת הסברה נגד הסמים, או לדאוג לכך שקצינות-השיפוט יטילו עונשים כבדים על צעירות במדים הנתפסות כשברשותן סמים, עלו עד כה בתווך. לדידה של רו בעיית הסמים אינה בעיה כלל במה שנוגע לחיילות צה"ל.

לזכותו של קצין המיטרה-הצבאית הראשי לשעבר, תת-אלוף ברוך ארבל, יש לציין, שלפחות בתחילת דרכו הוא ניסה להילחם בנגע הסמים בצה"ל. הקצין-הבכיר שהוחשד לאחרונה בקשרי חברתיים ויותר-מחברתיים עם אנשים שור, נים, הידועים בקשריהם עם עולם הסמים, התחיל, כאשר קיבל את מינוי הקמ"ר, במערכה נגד מעשני-הסמים בצה"ל, ובע"ק נגד ה"פושרים", החיילים המוכרים סמים לחיילים אחרים.

המיטרה-הצבאית-החוקרת שלחה חוקר רים מוסווים ליחידות שונות בצה"ל, בע"ק בפיקוד-הדרום ובמטכ"ל בתל-אביב, כדי לנסות ולהתחקות אחר מעשני הסמים והסוחרים. אחרי כמה הצלחות בחשיפת פות וגילויים, שקיבלו כותרות בעיתונים, וכמה מישפטים, שבהם קיבלו סוחרים-סמים לובשי-מדים עונשים קלים יחסית, יצאה כלל הנראה הרוח ממפרשי הקמ"ר, והר תנופה הגדולה נבלמה. מעשני וספקי הסמים ממשיכים לחגוג בצבא.

אין יותר

קולנוע

ליזה היא חיילת ח"ב"ה המשרתת בתל-אביב. גילה, כמו מרבית החיילות האחרות שהוצבו בחי"ב"ה, נלחמה במשך שבועות וחודשים אחרי גיוסה כדי לקבל העברה לחיל אחר. המתגייסות אינן אורבות את ח"ב"ה, חיל המהווה נטע נר בצה"ל.

למרות שהן לבושות במדי-צבא, נמ

שתי חיילות ח"ב"ה בתחנת-הרכבת בתל-אביב תל-אביב שונה מירושלים

צאות חיילות ח"ב"ה תחת פיקוד מיבצעי של המיטרה. התפקיד הקלאסי שלהן, על-פיו הן היו מוכרות בציבור, חיטוט בתיקי מבקרות-הקולנוע, כבר אינו קיים. מזה חודשים מיספר אין יותר בדיקות ביטחוניות של אנשי הג"א וחיילות ח"ב"ה בפתחי בתי-הקולנוע, ובמלאכה עוסקים סדרנים קשישים.

אך לחיילות ח"ב"ה נותרו תפקידים אחרים. הן ממשיכות לשוטט בתחנות האוטובוסים המרכזיות ובתחנות הרכבת של הערים הגדולות, נשלחות למקומות שבהן נמצא קהל רב, ומתלוות למיטרה בזמן אירועים. ביתר הזמן עסוקות חיילות

מה הארוכה ביותר בצה"ל. מדי פעם הועלה בעבר נושא הסמים בישיבות ש-קיימו רו עם פקודותיה. אחת מקצינות הח"ן הפיקודיות ערה במיוחד לעניין הסמים בקרב החיילות. היא דואגת להעלות את הנושא כמעט בכל שיחה שלה עם רו.

אולם נראה כי קצינת ח"ן הראשית אי-נה מייחסת לנושא את החשיבות והחומרה הראויים לו. רו מנעה עד כה דיון רציני במילחמה בסמים בקרב החיילות. בשיחות עם קצינות היא הביעה כמה פעמים את דעתה בנושא. "זו בעיה כלל צה"לית, אם זו אכן בעיה", טענה, "ואם משהו

חי"ב"ה בתפקידי שיטור כמעט רגילים, מכינות קפה לשוטרים בתחנות-המיטרה, ועוזרות לפקידות-השוטרות.

לא עושות

כלום

מיקומן של מפקדות ח"ב"ה הוא כי תחנות-המיטרה ברחבי הארץ, ולמרות שיש לכל יחידת חיילות מפקדת,

קצינת ח"ן רוז מה חשוב ממה?

קצינת צה"ל, המפקדים הישירים שלהם הם סמלי מיטרה או קציני מיטרה.

"אנחנו עושות ככל הנראה עבודה חשובה", סיפרה השבוע גילה, "אם כי לנו זה לא נראה. אני יושבת כל היום ליד הפתח בתחנת-הרכבת בתל-אביב, ולא עושה כלום חוץ מלשוחח עם חיילות ח"ב"ה אחרת המוצבת איתי. לפעמים, כשאנחנו מבחינות בערבי, והשיחה בינינו לא כל-כך מעניינת, אנחנו ניגשות אליו, מבקשות את תעודת-הזהות שלו, ורושמות את פרטיו בטופס מיוחד. המפקדות שלנו טוענות כי מספיק שנגלה רק פעם אחת במשך השרות ערבי שניסה להטמין חומרי-רייבולה, כדי שכל השעמום הזה שלנו לא יהיה לשווא. יכול להיות שהן צודקות, אבל יש לי חברות חיילות, המשרות תחת ביחידות רגילות של הצבא, שעושות הרבה יותר ממני."

גם בתל-אביב

מעשנים

עכשיו, בנוסף לבושה הרגילה להיות בחי"ב"ה, והשיעמום הגדול, יש גם את העניין של הבנות בירושלים. אני לא מאשימה אותן. גם בתל-אביב מעשנות חיילות חשש, ולא רק חיילות. אני רק חושבת שהן היו צריכות להיות עם יותר טאקט, ולא לעשן חשיש דווקא במקום שבו הן משרות. עכשיו נדמה לכל מי שאני פוגשת שאצבע חשיש זה חלק מהפק"ל של כל חיילת ח"ב"ה. כאן בתחנת-הרכבת שאלו אותי כבר כמה פעמים מאז שהפרשה פורסמה: "את רוצה שאחשה?" בהתחלה התרגזתי, אבל עכשיו אני כבר רגילה להומור הזה.

"זה, רק גרם לי להוריד את תג השרוול שלי כשאני גומרת את התפקיד, אפילו אם אני עדיין לא מגיעה הביתה. אני לא רוצה שכל אחד ברחוב ידע שאני ישיבת ח"ב"ה, למרות שאני בטוחה שיש הבדל עצום בין החברות שלי שמשרות כאן, בתל-אביב, לבין הבנות מירושלים משרות על הגשר."

נראה, שעכשיו, לאחר שלפחות בסלנג הצה"לי הסך השם ח"ב"ה לשם נילווה לסמים, תתעורר גם קצינת ח"ן הראשית לפעולה. עתה תתחיל מפקדתה במיתקפת הסברה בקרב החיילות נגד הסמים, ומפקדת-קצינות תשלחנה ליחידות השונות, גם כדי להרים את המוראל שניפגע, וגם כדי לשכנע סממים לא רק מביאים למישפטים ולכלא אלא גם לנזק חמור.

(המשך מעמוד 43)

ריטה כהן סיפרה שהיא מלמדת בצה"ל חיילים הזקוקים להשכלה בסיסית. עם מורה כמור, אני מוכן להיות תלמיד! התנדב המנחה.

דורית ברזילי סיפרה שהיא רוצה להיות חובשת בצה"ל. "אני חולה, עוזרי לי", התחנן מני.

עדי שריטר הסבירה שנותנים לסוס בעיטה קלה ברגל כדי שידהר. "הדגימי עלי, תני לי מכה קטנה בצלעות!" ביקש המנחה. עדי נענתה, ומני קפץ לגובה. כששאל אותה איך רוכב ח"כ חיים ברילב, השיבה: "כמו שהוא מדבר!"

על מישפט פיתגורס שאל מני את שלי ברלינסקי. "שמעתי שהוא יצא זכאי", השיבה לו. אך כששאל שאלות מאמטיות יותר רציניות, הפליאה בתשובותיה. היא זכתה ב-100 גם במיקצוע זה.

אחרי סידרה של חמישה גשמים ברחבי הארץ, הצליחו הבנות להתיידד. "אין ביי

שרי גידרדי וסגנית נחום חוויה 99לאה

נינו שום קינאה. אנחנו מפרגנות אחת לשניה." אמרה אורלי חן.

אך כל אחת רצתה בבתר הנוצץ. היה ברור לכולן שרק אחת תיבחר, אך אם היה מתח, קינאה או תיסכול, הן הצליחו להסתיר זאת באלגנטיות.

"זו חוויה נפלאה שבבילי, אני מוכנה לחזור על הכל מהתחלה!" טענה קורין גנן, ילידת צרפת. היא גם לימדה את מני איך אומרים בצרפתית. "אתה מוצא חן בעיני."

מני התעניין אם יש לכל אחת חבר. כשדגנית נחום השיבה שאין לה חבר, הודיע לה מני שימצא אחד בקהל. "הוא צריך להיות יפה?" שאל אותה. "כן", השיבה. "אתה יצאת!" הודיע מני לאחד המתנדבים באולם.

"הוא צריך להיות חכם?" הוסיף מני לחקור. "כן", אמרה לו. "גם אתה יצאת", הודיע למתנדב שני.

אחרי שהן עלו על הבמה בשמלות בוקר וערב, ואחרי-כך בשמלות-כלה, גבר המתח באולם.

הקהל היה שותף פעיל בערב זה. הר מועמדות שמצאו חן בעיניו זכו במחאות כפיים רמות כשצעדו על הבמה, ובהפסקה זכו בפיתקיה-הצבעה, שהיו צמודים ל-כרטיסי הכניסה.

המתח גבר כאשר מני עלה על הבמה והכריז על חמש הזוכות הסופיות.

אחרי שכל אחת מן הזוכות עלתה על הבמה והוכתרה בכתר המלכותי, בירכו אותה שאר המשתתפות מאחורי הקלעים.

"כמה שאני מתרגש, כאילו בעצמי הייתי מועמד!" קרא השחקן זאב ברי לינסקי, אביה של שלי המלכה. שפרץ אל הבמה בגמר הטכס. "אני רק מקווה שכל התמונות שצילמתי הצליחו", הודיע לי לאשתו, זחבה.

לבנות עדיין מצפה טיול ביוון בעונת-החגים. למרביתן זו תהיה הזדמנות רא-שונה לבקר בהווי-לארץ.

שכיהן כחבר ועדת-הקלפי שפקחה על הבחירה.